

Începuturile audio – vizualului antropologic românesc

Radu Răutu, etno-antropolog (2010)

Memoria cuiva poate fi onorată cel mai bine prin celebrarea operei intrate în patrimoniul culturii naționale și/ sau universale.

Filmele și întreaga activitate de regizor ale lui Slavomir Popovici stau mărturie pentru cel care, înainte de a fi un maestru al profesiei sale, a fost un neprețuit prieten.

A încercat și a reușit să ridice filmul documentar românesc dincolo de momentele cărora li se circumscrie. Subiectele, oricare ar fi fost, - cotidianul sau celebrarea momentelor din ciclul vieții omului – devin pentru el prilejuri de reflecție asupra trecerii timpului, asupra felului cum omul a încercat să i se sustragă marcându-l prin rituri și ceremonii, semne ale marii treceri prin lume. Filmele sale – tot atîția pași de memorie culturală – arată efortul încăpățînat de clarificare și esențializare a exprimării artistice. De la limbajul imaginii concretizat prin fapte folclorice, obiceiuri, ritualuri și ceremonii, transcende la semnificațiile profunde pe care acestea le încifrează, pentru a ajunge la esențializarea reflectată de atîtea și atîtea motive și obiecte - simboluri ale artei populare, devenite SEMNE.

Dincolo de unele stîngăcii ale comentariului, supus cererilor epocii, filmele sale se afirmă riguros în peisajul cinematografic al vremii, și pot fi apreciate ca începuturi ale audio-vizualului antropologic românesc.

Bună amintire din partea unui admirator și prieten.